

gældende Skoler. Der er i Øjeblikket et Tilskud hertil, hvorefter de kun kan faa ganske minimale Pensioner.

Endelig har jeg en Bemærkning at gøre om de statsautoriserede Revisorers Stilling. Institutionen blev til ved Loven af 14. Oktober 1909, og Revisorernes Adgang til Erhverv udenfor dette Virkefelt blev nærmere præciseret i en ministeriel Bekendtgørelse af 1913, hvori det hedder, at det er forment en autoriseret Revisor at have Stilling som Bestyrelsesmedlem, Direktør eller Funktionær i en bogføringspligtig Virksomhed. Dette var en Bestemmelse, der udkom, efter at Revisions- og Forvaltningsinstituttet var dannet, det, som er knyttet til Revisionsbanken herinde. Bestemmelsen gaar ud paa at sikre de statsautoriserede Revisorer en fuldkommen uafhængig Stilling til alle Sider, saaledes at der altsaa ikke bliver nogen Mulighed for Pengeinstitutioner eller andre Institutioner for at øve noget Tryk paa dem. Men efter at denne Bestemmelse er gennemført, er der nu her i Byen oprettet en Centralanstalt for Revision med 1 Mill. Kr. i Aktiekapital, og den regnskabskyndige Direktør er autoriseret Revisor Carl Andersen. Denne Virksomhed er vistnok knyttet ret nøje til Kredse, der hører en større Pengeinstitution her i Byen til. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men holde mig til, at den Institution, efter hvad jeg kan se, er dannet og bygget paa Principper, der er ganske paa tværs af Bestemmelserne i den ministerielle Bekendtgørelse af 1913. Dette giver mig Anledning til at spørge rette vedkommende, om det er tilladeligt, at enhver autoriseret Revisor træder i Forbindelse med Pengeinstitutioner, sætter sin Virksomhed paa Aktier og derved kommer i et faktisk Afhængighedsforhold; thi hvad der gælder den ene, maa aabenbart ogsaa gælde den anden.

I denne Forbindelse kunde jeg have Lyst til at nævne den umaadelige Trang til Centralisation, som i Øjeblikket er oppe i Samfundet, og som paa alle Leder og Kanter gaar ud over selvstændigt Erhverv. Det glædede mig, at Ordføreren for mit Parti tog Afstand fra monopoliserede Virksomheders Frihed til at udbytte Befolkningen, og at han gjorde dette ogsaa i direkte Svar til en af de ærede radikale Rigsdagsmænd, som ikke er kommet videre, end at han troede, at det Parti, vi tilhørte, skulde være et Slags politisk Udtryk for Monopol og Stordrift. Man kan formode, at vedkommende Rigsdagsmand befinder sig paa et noget forhistorisk Stadium politisk set, og at han derfor har noget van-

skeligt ved at følge med i de Foreteelser, der finder Sted for Øjeblikket. Jeg nævner i denne Forbindelse de Banksammenlutninger, der finder Sted i Øjeblikket; det ser ud til, at vi skal have Bankvæsenet monopoliseret. Paa den ene Side er der en stor Bank, Landmandsbanken her i København, som køber Banker op i meget stor Stil, og paa den anden Side har man Andelsbanken, som for sit Vedkommende danner et Banknet udover hele Landet. Det er Virksomheder, som paa et vist givet Tidspunkt, naar der bliver Pengeknaphed, vil sætte en hel Klasse Medborgere med mindre Virksomheder i meget vanskelige Forhold, idet de bliver fuldstændig afhængige af disse Banktruster. Jeg vil gerne forespørge, om Ministeriet har haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, som sikkert paa et vist givet Tidspunkt, jeg gentager det, kan have de aller alvorligste Følger.

Efter disse Bemærkninger vil jeg tillade mig nogle politiske Betragtninger. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Sæby sagde i sin Tale i Dag, at de Radikale kæmper ivrigt for at faa en Slags Husmandspolitik som Grundlag for deres udadvendte Virksomhed. Det er ogsaa rigtigt, at de Radikale sammen med Socialdemokraterne har en meget stor Tilbøjelighed til at frakende de øvrige Samfundsklasser samfundsmæssigt Ansvar. Jeg giver ligeledes det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) Ret i, at de meget let underkender den danske Bondestands Samfundsfølelse og ogsaa den næringsdrivende Befolkningssamfundsfølelse. Derimod har jeg det Indtryk, ligesom det ærede Medlem fra Sæby, at naar det gælder visse store Virksomheders samfundsmæssige Betydning og Følelse, er de Radikale betydelig mere tilbøjelige til at yde Anerkendelse. Dette behøver man ikke at læse de Radikales Hovedorgan mange Gange igennem for at se, og det præger ogsaa efter min Mening i nogen Maade deres Politik. Det gør, at der bliver en vis Vanskelighed ved at bringe en social Linie og Plan i de Radikales Politik, thi den har paa visse Steder en vis erhvevs-mæssig kapitalistisk Side, og paa den modsatte Kant har de Radikale en ulidelig Trang til radikalt Overbud og Spekulation i visse klassepolitiske Fordomme, som altsaa i særlig Grad knytter sig til Iveren efter at faa splittet Landbruget og faa Husmændene over i en radikal Politik for sig selv. Denne de Radikales Opfattelse bygger ogsaa paa den naturlige Jordbund, der findes i et Samfund, hvor Forbrugerne